

Բաղորդվին անհատական է որ ընդ-
ծովյալները կարենան բան մը ընել Անգ-
լիայ նաւատորմին, բաց ծովուէր մըով,
նաւահանդերձարէն չեռու: Սակայն սա
բացորոշ է թէ, անոնք հիւանդի կերպով
լը յարմարին ծովկղերէնով պաշտպանե-
լու եւ վտանգուոր արդիւրէն ըլլալու
հոն մօտեանու համար Անգլիոյ ընկիք
լարժով մարտին դէմ Հետեւաբար անոնք
լոյսով ինքեանին Անտիկա յարմար եւ արժէ

Ոտքի էլիս, ու իր դարձրածեան ու տառերթիւսն նախկին թափովը ըսաւ.
— Հիմա, պարոն, բաժնուէինք. . .
Գրեանդ ուղածնիդ խնայցաք, Ձեր օրինաւոր շանքերուն իրաւունքը կուտանալ Մարդիկ կրնան պատուել զձեզ, իրաւունք ունին։ Ձեր մեկնակէտէն մինչեւ հոն ուր հասած էք, աճադին հեռաւորութիւն կայ, զօրաւոր մարդոց գործն է ատիկա կերել անցնելու եւ չեմ կրնար անցնալը մոռնալ։ Այլապէս ուժեւ անպատուաւ, առանց բնտանիքի, անդուաւի, անամուսին, ամենին անարդ ճորագործի մը պէտք մեծագոյն պատմին ենթարկուած եմ։ Կարելի է կրնալ մոռնալ զձեզ . . թալց մոռնալ անձ երբեք։ Մնաք բարոյ՜. զօրաւոր, մնաք բարոյ՜ առ յաւերս։

Ժող Ֆեոտընէ լոկի խոնարհեցաւ, ու տխուր, յուսահատ, աչքերը կէս զոց, այս յանդիմանութենէն ջախջախուած՝ դէպ ի դուռն ուղղուեցաւ։ Եանկարծ ետ գարծաւ, ու իւրկուրէ՛ ձայնով մը մրմնջեց.

— Այս աշխկան անուշը չըտիք խնդիւ
— Անուն չունի
— Կարելի՛ բան է։

(Շարունակելի)